

РЕШЕНИЕ

№ 7732

гр. София, 20.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 24.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4797** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск от Д. Е. М., ЕГН [ЕГН], от [населено място], ,ж.к. „Фондови жилища“ № 11, вх. Б, ап. 53, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ап. 12, чрез адв. М. И. срещу Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – гр. Б. за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер на 300,00 лева, причинени от незаконосъобразен електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР Б., състоящи се в направени от ищеца разноски по обжалване на същия електронен фиш, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираната главница, считано от датата на предявяване на исковата молба 19.05.2021 г. до окончателното изплащане на задължението. Ищецът претендира заплащане на разноски в производството.

Ищецът, редовно призован, не се явява в открито съдебно заседание. Представява се от адв. М. И., който поддържа исковата молба. Претендира присъждане на разноски включително и за присъждане на адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Ответникът - Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи Б., е получил препис от исковата молба и в законоустановения срок, е депозирал писмен отговор от 21.06.2021 г., с който оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва се размерът на претендираното обезщетение с доводи за недоказаност на претърпяна реална вреда от ищеца и за прекомерност на заплатеното по н.а.х.д. №

1294/2019 г. по описа на Благоевградския районен съд адвокатско възнаграждение. Поддържа, че вредите са в резултат на изключителната вина на ищеца. Навежда доводи за прекомерност на адвокатско възнаграждение, претендирано в настоящото производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът ,редовно призован не се представлява в открито съдебно заседание.

СГП, в открито съдебно заседание чрез прокурор Д., изразява становище за основателност и доказаност на предявения иск.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба и отговора на исковата молба твърдения, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От доказателства, събрани по приобщеното н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г. се установява, че с електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР на ищеца, на основание чл.189,ал.4 вр.чл.182,ал.2,т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 400 (четиристотин) лева.

По повод подадена от Д. Е. М. жалба срещу електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР, е образувано н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г. С решение от 08.11.2019 г. съдът е отменил Електронния фиш, като видно от отбелязването, същото съдебно решение е влязло в сила на 03.12.2019 г.

От представения по н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г. договор за процесуално представителство, правна защита и съдействие от 01.07.2019 г. (л. 30), инкорпориращ в съдържанието си и упълномощителна сделка, се установява, че ищецът е упълномощил адв. М. И. да му оказва правна защита и съдействие и да го представлява във връзка с образуваното н.а.х.д. по описа на Б. по подадената жалба срещу електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР до приключване на делото пред всички съдебни инстанции, като е договорено възнаграждение в размер на 300,00 лева. Налично е отбелязване в договора, че договореното адвокатско възнаграждение от 300,00 лева е платено от клиента в момента на неговото сключване.

Видно от книгата по н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г. жалбата срещу електронния фиш е изготвена и подписана от адв.И., по делото са проведени три открити съдебни заседания (13.09.2019 г.,09.10.2019г. и 01.11.2019 г.) в които, видно от съдебните протоколи, ищецът е бил представляван от адв.М. И., който е представял писмени становища .

Предвид установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Предявеният осъдителен иск е процесуално допустим – подаден е от активно легитимирана страна, която твърди, че е претърпяла имуществени вреди в размер на 300,00 лева, причинени от незаконосъобразен електронен фиш за налагане на глоба,установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР, състоящи се в направени от ищеца разноски по обжалване на същото наказателно постановление по н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г.

Разгледан по същество, искът е основателен.

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205, ал.1 АПК).

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост:

1. наличие на административен акт;
2. незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение;
3. наличие на причинена вреда и нейния размер;
4. причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и настъпилия вредоносен резултат;

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди /Решение № 13344 от 25.10.2012 г. по адм. дело № 1539/2012 г., III о. на ВАС и др./.

В процесния случай и четирите предпоставки са доказани.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление № 2 / 2014 г. от 19.05.2015 г. на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, делата по иски за вреди от незаконосъобразни наказателни постановления, действия и бездействия по налагане на административни наказания, включително и такива за присъждане на разноси в производството по обжалване, са подсъдни на административните съдилища. Издаването на наказателното постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения и упражнена административнонаказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност.

В процесния случай се доказва издаване на електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР, издадено от ОДМВР, с което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ищеца. Установи се, че същото наказателно постановление е отменено с влязло в сила съдебно решение, поради което първите две предпоставки са налице.

Доказаха се претърпени от ищцата вреди в размер на 300,00 лева. В производството пред въззивната инстанция (Районен съд Благоевград) ищеца е представляван от адв.И., който е осъществил процесуално представителство в проведените открити

съдебни заседания. Представен е договор за правна защита и съдействие от 01.07.2019 г. (л. 30) по н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г.), съдържащ и отразяване, че ищецът е заплатил на упълномощения адвокат уговорения хонорар в размер на 300,00 лева на същата дата. Договорът за правна помощ е частен свидетелстващ документ, който при липсата на основания, поставящи под съмнение доказателствената му стойност, следва да бъде ценен като достоверен източник на данни за връзката между извършеното от клиента плащане на сумата на адвокатския хонорар и същия договор. Най-късната достоверна дата на договора за правна помощ по аргумент от нормата на чл. 181, ал. 1, пр. 5 ГПК би била 13.09.2019 г. – денят на проведеното открито съдебно заседание, в протокола за което, съдебният състав е удостоверил представения по делото договор за правна защита и съдействие.

Предвид горното, доказана е третата предпоставка на фактическия състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ – претърпяна от ищеца вреда.

Правото на обезщетение възниква за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането – чл. 4 ЗОДОВ. Преки са вредите, които се намират в причинна връзка с противоправното поведение, а непосредствени – следващите по време и място неправомерния резултат. Наличието на релевантната за спора причинна връзка е възприето с Тълкувателно решение № 1 / 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 / 2016 г. на ОСК на ВАС, според което „при предявени пред административните съдилища иски по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за имуществени вреди от незаконосъобразни наказателни постановления изплатените адвокатски възнаграждения в производството по обжалването и отмяната им представляват пряка и непосредствена последица по смисъла на чл. 4 от този закон“. Наличието на тълкувателно решение в посочения смисъл изключва, по аргумент от нормата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, необходимостта от излагане на нарочни мотиви във връзка с доказаност на причинно-следствена връзка между наказателното постановление и претърпените от ищеца вреди.

Предвид изложеното искът е доказан по основание.

Относно размера на иска, съдът счита следното:

От мотивите на Тълкувателно решение № 1 / 15.03.2017 г. по тълкувателно дело № 2 / 2016 г. на ОСК на ВАС следва, че в рамките на исковото производство на преценка подлежи и заявеното възражение на ответника, че размерът на претендираното обезщетение не е съобразен с принципа на справедливостта, заложен в нормата на чл. 52 ЗЗД. Именно в исковото производство, съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата - да е „обоснован и справедлив“, т.е. да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди от причиненото ѝ от държавния орган непозволено увреждане, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

Предвид факта, че ЗАНН и НПК към датата на приключване на устните състезания по нахд № 1294/2019г. по описа на РС Благоевград не предвиждат правната възможност за възстановяване на сторените в съдебните административнонаказателни производства разности (Тълкувателно решение № 2/03.06.2009 г. по т. д. № 7/2008 г. на ВАС, ОСК), съдът дължи произнасяне по заявеното от ответника възражение, че размерът на претендираното обезщетение е прекомерен, т.е. не е справедлив.

Във връзка с горното и като взе предвид, че макар спорът за законосъобразността на електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, издаден по реда на ЗДвП, да не се характеризира с голяма фактическа и правна сложност, пълномощникът на ищеца в същото производство е изготвил сравнително обстоятелствена жалба, заявил е конкретни доказателствени искания, представял е писмени становища докладвани в проведените по н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г. открити съдебни заседания, поради което възнаграждението на упълномощения от ищеца адвокат, уговорено в минималния размер, установен в нормата на чл. 18, ал. 2 вр. чл.7 ал.2 ,т.1 от Наредба № 1 / 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в размер на 300 лева, настоящият съдебен състав не намира за прекомерен.

Поради това и предявеният главен иск, като основателен и доказан, следва да бъде уважен за целия претендиран размер.

Основателността на главния иск обуславя основателността и на акцесорната претенция на ищеца за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 300,00 лева, считано от датата на предявяване на иска в съда (19.05.2021 г.) до окончателното изплащане на задължението.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Страните не са представили списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено ги лишава от правото да искат изменение на решението в частта на разноските.

На основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ предвид уважаване на предявения главен иск, основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените в производството разноски -10,00 лева – заплатена държавна такса (подлежаща на възстановяване от ответника в пълен размер предвид нормата на чл. 10, ал. 3, изр. 1 ЗОДОВ). Основателна е претенцията на адв. И. - пълномощник на ищеца за присъждане на адвокатско възнаграждение при условията на чл. 38, ал. 2 ЗА, като Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи –гр. Б. следва да бъде осъдено да му заплати възнаграждение в размер на 300,00 лева. Възражението на пълномощника на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение в това производство е неоснователно по аргумент от нормата на чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 / 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл.10,ал.4 ЗОДОВ, по арг. от §6,ал.1 ПЗР на ЗИД на ЗОДОВ обн.ДВ бр.94/2019г. е допустимо, но неоснователно предвид изхода на спора. Предвид константната практика на ВКС при отхвърляне на претенцията за разноски не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи –гр. Б. да заплати на Д. Е. М.,ЕГН [ЕГН], с адрес, [населено място], [жк], вх. Б, ап.53 и със съдебен адрес [населено място], [улица],вх.А,ап.12, адв. М. И., обезщетение за

претърпени имуществени вреди, в размер на 300,00 (триста) лева, причинени от незаконосъобразен електронен фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 1005458 на ОДМВР Б. , състоящи се в направени от ищеца разноски по обжалване на същия електронен фиш по н.а.х.д. № 1294 по описа на Районен съд Благоевград за 2019 г., ведно с обезщетение за забава, в размер на законната лихва върху главницата от 300,00 лева, считано от датата на предявяване на иска (19.05.2021 г.) до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи –гр. Б. да заплати на Д. Е. М.,ЕГН [ЕГН], с адрес ,град С. , [жк], вх. Б,ап.53 разноски по делото в размер на 10.00 (десет) лева .

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи –гр. Б. да заплати на адв. М. И. –САК,л. № [ЕГН], с адрес ,град С., [улица],вх.А,ап.12 адвокатско възнаграждение в размер на 300/триста / лева, определено при условията на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: